

Droogbloemen

OJ Frère

Inhoudsopgave

Blij gedicht.....	4
Bushalte	5
Wie?	6
Pareltjes.....	7
Immortelle.....	8
Deceptie	9
Bank*	10
OJ groet de morgen	11
Data.....	12
Orgasme	13
Gneis	14
Gevolgen.....	15
Oud-klasgenoten	16
Vogelvlucht	17
Aan de kook.....	18
Broodkrumels	19
Reddingsoperatie	20
Belegering.....	21
Uitgevlogen.....	22
Windkracht.....	23
Vrede*	24
Spanen.....	25
Vol verwachting... ..	26
Beter	27
Poëzieweek	28
Zeker	29
Kwartel	30
Anno nu	31

Vuur*	32
Fietsend	33
IJdele hoop	34
Fata morgana	35
Draaiorgel	36
Opruimplicht	37
Expositie	38
Protest	39
Lente*	40
Maar dan	41
Dubbel	42
Van	43
Kliniek	44
Aangespoeld	45
Gevaar	46
Door de Hout	47
Valentijn	48
Realpolitik	49
Tijd*	50
Behang	51
Gewoonte	52
Expositie	53
Wijsheid 412	54
Haakje	55

* geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Blij gedicht

Soms wil ik blij gedichten schrijven
Vol optimisme en levensvreugd
Boordevol woorden
van mooie dingen
Ik koester zonsopkomsten
Vlinders boven tere bloemkelken
Lachende kindergezichten
Ruisende bergbeken
Weidse vergezichten
Vogels in de lucht

Soms wil ik blij gedichten schrijven
Dan ga ik stil in een hoekje zitten,
kijk om me heen en wacht
Tot ik wakker word als
mijn eigen cynische zelf

Bushalte

They're coming to take us away
Haha, hoho, hihi
Maar we gaan niet
We verdommen het,
daarvoor zijn we te slim,
te knap, te muzikaal
We leven wat we zijn
We zijn ons eigen leven
Individueel, samen, dus

We willen best mee
met de bus
Maar alleen met die van
twaalf minuten over drie
Je weet het wel:
die bus die altijd minstens
twee minuten vertraging heeft
En die gisteren niet reed
Bij gebrek aan personeel
Die bus dus

Maar een andere?
No way!

Wie?

Wie horen
Wie voelen
Wie wil niet

Wat tegelijk
Wat sloten
Wat lopen

Waar zitten
Waar ongeluk
Waar klein hoekje

Wanneer vogel
Wanneer hand
Wanneer in de lucht

Hoe schendt
Hoe aangezicht
Hoe neus

Daar wordt aan de deur geklopt
Wie zou eh...?

Pareltjes

Zwijnen nuttigen parels
In de grond sluimert de zwarte tulp

Wanneer de kerkklok luidt
lopen schapen te hoop
jagen de border collies

Ik spuug op de grond
Klodders bloed druipen
langs het kruishout

De eikenhouten doornenkroon
bladdert zijn verf in de tijd
Stigmata kleuren bruin

Mirre geurt uit olievaten
Cannabis uit waterpijpen
Jack Daniels versteent

Kruiken gaan te water
Gebroken beloften zweven
boven de golven

In de avondschemering
klinkt het ijle geluid
van Charlie Parker

Benedictus draait zich nog eens om
De opstanding is pas morgen

Immortelle

De stoep is nat
Tranen in de goot
Melkboerenhondenharen
op het bordes

Meiden zwijmelen
bij gouden keeltjes
Schreien hete tranen
van verloren

In de muziektent
Helverlichte woorden
Rode loper
Geknield gevangen

En ik?
Ik weet het niet
Ik zwijg

Deceptie

Het is niet eerlijk
Het duurde al zo lang
Er bestaan toch afspraken
Waarom houden ze zich

Ik had gedacht
Ik had er op gerekend
Ik wist zeker dat
En het gebeurde niet

Ze hadden me beloofd
Het was mondeling bevestigd
Die man zei
En toch, en toch

Is mijn pakje
vandaag niet bezorgd

Bank*

Zoals ik je daar
zie zitten
In de kamer
Op de bank
Uitgeblust
Uitgerekt
Uitgestrekt
Voel ik dat ik
Na al die jaren
Nog steeds
Van je hou
En jij voelt dat ook,
Toch?

OJ groet de morgen

Goedemorgen hondje
Loop je hier lekker los?
Heb je alles al goed geroken?
Heb je je plas al gedaan?
Wil je een snoepje?

Dag meneer met de hoed
Heeft u ook natte voeten?
Van de plassen en de modder?
Onder uw stormparaplu
In de regen?

Dag mevrouw met de hakken
Zijn blote benen niet wat koud?
Staat wel goed onder uw rok
Ik hoorde u al van verre
Kijkt u uit dat u niet zwikt?

Hallo jongen op de fiets
Wat rijd je geweldig hard
Is hij opgevoerd?
Wat een stoere pet!
Ben je al bijna thuis?

Dag meisje met de wenkbrauwen
Wat glimmen je lippen mooi
Wat een opvallende parfum!
Wat een mooie strakke legging!
Wat zie je er leuk uit!

Dag lieve mensen
Wat leuk om jullie te zien
Nog een fijne dag verder!

Data

Natuurverschijnselen remmen
onze voortgang
Riders on the Storm opent
de oren
White Christmas bleek
een wensdroom

Van zessen, van zevenen,
van achten staat aan we klaar
om ons te verzetten tegen
opkomende griep en over-
heidsbeleid inzake parkeerboetes

In het duister lokken zeeën
van vergankelijkheid,
van verlangen naar marmeren
wasbakken en porseleinen
theekopjes

De kuilen in het wegdek
liggen gevuld met water
na de overvloedige
regenbui van gisteren

Blauwe tanden bijten zich stuk
op de gegevens

OVERFLOW!!!!
OVERFLOW!!!!

Orgasme

We streven naar genot
Kietelen onze smaakpapillen
Vertroetelen de neus
Oren gemasseerd
met klanken vol liefde

Comfort verlicht het herdersuur
De houtkachel stookt het vuur
van de passie
Rode wijn in de roemer
Berenvel voor de salontafel

Het happy hour lest dorstige kelen
Satisfaction uit de speakers
Dan nadert het hoogtepunt:
de zon die in golden shower
ondergaat
als de dag klaarkomt

Gneis

Hardstenen plaat
voor gegroefde kop

Waterige drankogen

Drie over de schedel
gekamde haren

Rechtlijnige mond

Bloemkooloren in
de speknek

Ik zie het voor me:

Het beeld van een
echte man
Op leeftijd

Gevolgen

De gevolgen zijn zichtbaar:
Platte neuzen tegen het venster
Omgevallen fietsen
Ontwortelde bomen langs de snelweg

Het was te voorspellen:
Overlopende theekopjes
Doorgezakte matrassen
Noodkreten op sociale media

Onafwendbaar kwam het:
Dodgeboren vogels
Zalmforel in aspic
Struikelingen over de stoeprand

We wisten het

Maar we luisterden niet
Toen niet
Nu niet
Nooit

Oud-klasgenoten

We zwemmen in de bron
van de eeuwige jeugd
Vullen groeven in elkaars gezicht
Verven grijze haren
En plamuren strak

Oude liefdes ontroesten
Oude vetes worden afgestoft
We graven onze doden op
Dansen met krakende knieën
op tonen van de Pacemakers

We wanen ons
onsterfelijk
ondeugend
Only the good die young

Vogelvlucht

Van boven, in vlucht
zien we veel, meer, alles
Wolken drijven tussen ons
en de waan van de dag,
de realiteit van de nacht
In de morgen

We zijn los in de stroom
van niets, drijvend op gassen,
warme uitstoot, opgestegen
uit de stad

We spoeden ons voort,
wiekend, spiedend, wakker,
cirkelend, links, rechts, rond

Jullie noemen het vrijheid
Maar het is het enige
wat we kunnen

Aan de kook

Stoom en kokend water
In de vlucht naar voren
sijpelt het door,
vervliegt het in de tijd

Bij nacht en ontij
regeert de waan van de dag
Met zwartgelakte regels
In historische romans

Het zonnetje schijnt
We lopen hand in hand
Achter de mestkar
van de toekomst

Water onder brug
bruist zijn koolzuurdamp
Een kano peddelt langs
Gevuld met spijs

Broodkruimels

De tijd strooit broodkruimels
Vogel Rok kraait victorie
Procreatie in het bed der zuchten

Kreunend komen we
Steunend op gebroken
beloften van toen,
van universele waarden
verstopt in folianten en
rijstpapieren boodschappenlijstjes

Als de zon doorbreekt,
gescheurde wolken opensplejten
voor de Verlichting
dringt het door:
Het besef dat de eeuwigheid
hier en nu is

Reddingsoperatie

Morgen red ik de meubelen
De verhuishagen staat klaar
De porseleinen olifant
verstild in de kast
Mimiset samengebonden,
Antimakassars gestreken

Vele jaren woonden wij,
sliepen wij, droomden wij
in onze eigen twijfelaar
Nu is de tijd gekomen

Dus morgen red ik de meubelen
van een gelukkig leven

Belegering

Woorden als pijlen schieten
gaten in mijn verdedigingsmuur
Nu eens als speldenprik
Dan weer brandend explosief

Naakt en weerloos sta ik
op de transen
Ik kijk gekwetst om me heen
Jij bent toch de agressor, niet ik?
Maar dat zie jij blijkbaar anders

Uitgevlogen

Van waar weten we de wanten
Zien we de ogen geloken
Gelokt in rokken van uien
Bankbiljetten gekreukt in de broekzak

Het loopt te hoop, te koop
Dwingend met dictatoriale vingers
Hard toeterend langs stille gevels
Verdwenen in de zonsondergang

De sater huppelt voorbij
In voetsporen van goudgelokte deernen
De sleutel opent zonder slot
Hier geurt het naar pas gemaaid gras

Waar blijft de verlossing?
Kruizen en puntmutsen branden
De staf, de straf, de roe, het boek
In eenvoud toont zich het ware

Langzaam dringt het licht voor
Er verschijnt iets, niets is verborgen
In kikvorspectief ontwarren we
de schellen die ons van de ogen zijn gevallen

De waarheid is hard

Windkracht

We leven van de wind
Van de storm
De bries
De vlaag
De zucht
De wester
De zuider
De mistral
De bora
De noorder
De ooster
De thermiek
We leven van de wind
Met een molen in de tuin

Vrede

Vroeger, toen we jong waren
was het simpel
Altijd samen, nooit een
onvriendelijk woord
We vierden onze hartstocht
Onze verliefdheid

Jij kreeg je vrienden
Ik mijn vriendinnen
Die oorlog hebben we
overleefd

En nu?
Nu zijn we jaren samen
Oude geliefden
Ontwapenend
In gewapende vrede

Spanen

Niets laten we heel
Zonder spanen roeien we
Van jou naar mij
Op koele meren des levens

Van Velpon dromen we
Van opiumkitten waar
gloeïende kolen worden
gestapeld in drainagepijpen

Het is Boomplantdag
Draglines schoffelen in het perk
Putdeksels vliegen op
bij het carbidschieten

Als de klok heit
spoeden we ons werkwaarts
Tot tredmolens ons uitbraken
in de laagstaande zon

Zuchtend steken we de brug over
Het rugzakje knelt om de schouders
De subsidie onvoldoende
voor een Thaise whiskey
in ons stamcafé

Dus trekken we de riemen aan
En roeien...

Vol verwachting...

Deze morgen
hamerde Hein kansen
uit de stamboom

Het slot ligt open,
de brug neer

Het bestek wordt
glimmend opgewreven
Het damast uitgevlakt
De wade gestreken

De familie zaagt al
aan gedraaide poten

We wachten op de notaris

De aanzegger
deed zijn zegje

Beter

Het komt beter
Verzekerde de dokter

Poëzieweek

Op internet staat poëzie
Er zijn daar vele mensen die
van mooie gevoelens willen vertellen
van diepe angsten die hen kwellen
Dat alles fraai van melodie

Het rijmen, dat lukt meestal wel
Men kent de regels van het spel
Van spelling echter moet u weten
Heeft menigeen geen kaas gegeten
Dat maakt het lezen tot een hel

De persoonsvorm eindigend op een t
Kreeg men op school blijkbaar niet mee
Ook metrum 's ogenschijnlijk moeilijk
Of soms expres verfoeilijk
Dat spoelt men dus maar door de plee

Het mooie van het dichten is,
Nee dat is echt geen kattenpis,
Dat men emoties goed kan uiten
Gedichten kent men snel van buiten
Wat op een feest wel aardig is

Zo blijft de dichter toch een held
Ik hoop dat dat voor mij ook geld

Zeker

(rust en maat als bij Satie)

Ik weet het niet

Zeker

Soms

Wel

Of niet

Dan weer...

Weet ik het

Niet

Zeker wel

Kwartel

Als een

Wat?

U zei?

Klopt dat?

Nee?

Wat dan?

Kan het ietsje duidelijker?

Alstublieft?

Anno nu

Ik loop over spiegels
Molshoop links,
molshoop rechts,
bruggen verbrand

Ik eet rijstebrijberg
Krenten, suiker,
ranja met een rietje,
terras gesloten

Langzaam gloort de dageraad
Gestaag klimt het licht
uit de waterput

Het is stil in de eetkamer
De tafel gedekt
De thee ingeschonken
Voor het ontbijt

Vuur*

Verwarmend in late uren
Verzengend, verleidelijk
In stralende hartstocht

Al vele jaren
Verlicht jouw vuur
mijn koude bestaan
mijn koude uren
mijn koude voeten
ledere dag opnieuw

Fietsend

(naar Jan Arends)

Ik bel
als een hond
oversteekt

Poezen
luisteren
niet

Toch bel ik
voor ze

Ik heb
een oude
Gazelle

Ijdele hoop

Gebundeld breekt
minder gemakkelijk
Samengeraapt
Samengesteld
Verenigd in veelheid

De bos pluimt
De wikkel walmt
De drab drijft

We verdampen
in ijdele hoop
in cirruswolken
in Pyrrussucces

Het valt
helaas
altijd
weer
mee

Fata morgana

Als vruchtbeginselen
verdorren in mistbanken
Uitgebloeide rozen
zich bottelen
in beugelflessen

Als dennenbossen
de grond harsen
Spechten verhuizen
naar spouwmuren
van eengezinswoningen

Als de hazewindhond
een vlinderdasje draagt
De Harley oefent op de
vijfde symfonie
van Beethoven

Dan wordt het de hoogste tijd
voor een telefoontje
naar Specsavers

Draaiorgel

Het licht achter op de tong
Voor huig en vaderland
Verstopt tussen
vervaagde daguerreotypen
Op de schoorsteen van
het crematorium

We doen een stap naar voren
Fluisterend in vreugde
Uit de schaduw
van een jubelende meiboom
Op de tonen van
Gods draaiorgel

Boven het rieten dak
Talmt de goudvink
Spoedt de ekster
Zwenkt de kwinkelerende
leeuwerik

Schoonheid heerst
in donk're dagen

Opruimplicht

Wij moeten
Bukken
Rapen
Ruimen
Pakken
Verzamelen

Maar ook
Rubriceren
Catalogiseren
Alfabetiseren
Systematiseren
En in dozen stoppen

Maar over dat laatste
gaat het, geloof ik,
niet op dat paaltje
in het park

Expositie

Hangend aan doorzichtige draden
Schroeven in grijs beton
Spijkers in oude hanenbalken
Plastic haakjes, opgeplakt op de muur
Geprikte punaises, scherpe naalden

Kunstjunks vergapen zich aan Werken,
aan allerindividueelste expressies
van allerindividueelste emoties,
geuit op papier, doek en hardboard

Kwetsbaar toont zich Het Gevoel
Verfklodders biggelen in de lijst
Ongeremd, ongebreideld
Hoewel soms bijna geweigerd
vanwege hun vermeende
pornografische uitstraling

Er zijn tenslotte
grenzen aan onze
tolerantie

Protest

Middels dit schotschrift
fulmineren wij tegen
initiatiefloze imitators
en plagiërende protestbewegingen
die hun vermeend pregnante
problemen uitstorten
over de hoofden van ons,
de goedwillende
medeburgers

Hun pseudo plebejische
opstelling, ingegeven door
marketinggoeroes en effectbejag
stuit ons tegen de brede
mannenborst

Hun citaten van oude auteurs
veronderstellen een intellectualisme
dat gespeend blijkt van ieder
historisch besef
We moeten de rijen sluiten en
samen een vuist maken

Wij zijn deze pedanterie
spuugzat

Lente*

Ieder jaar
Als sneeuwkllokjes
zijn uitgebloeid
Krokussen uitkomen
Knoppen openbarsten
Vogels nesten bouwen
De eerste rokjes verschijnen
Verliefdheden de kop opsteken

Ieder jaar
Overvalt mij de melancholie,
het beseft dat
iedere lente
gevolgd wordt door
zomer, herfst en winter

Steeds sneller
Onontkoombaar
Ieder jaar weer

Maar dan

Maar dan
niet zomaar in de tuin
zonder dat je kijkt
aan de lijn
voor de vuist weg

Als je maar
van buiten
binnensmonds
zacht
zeker weet

Mocht je
harder
onverhoopt
zelfs wel
uitgevlogen

Ach had je maar
vroeger
zonder
schroom
besloten

Maar dan
had je, misschien,
een vak geleerd

Dubbel

Ik ben dubbel
Het is mijn lot beschoren
Ik ben links-rechts
Boven-onder ook
Twee tepels
Twee ballen
Twee billen
Twee ogen
Mag ik dan asjeblijft
Houden van mij vrienden?
Houden van mijn vriendinnen?
Van mijn twee zonen?
Van mijn alter ego
die gedichten schrijft?

Oh nee, sorry
ik vergis me
Ik ben de heilige
Drievuldigheid

Van

Van voor

Van achter

Van links

Van rechts

Van boven

Van onder

Van vroeger

Van nu

Van gisteren

Van binnen

Van buiten

Van jezelf

Van een ander

Van den Berg

Maar dat is de buurman

Van hiernaast

Kliniek

We gaan op kromme wegen
kronkelend van wellust
de reclame van de huidkliniek achterna

Aan de lantarenpaal lokt
de strakte, de verlossing
van kloven en ongewenste vulkanen

Aan het eind van de vlakke
lonken heuvels in opgespoten
schoonheid, begraven chagrijn

Wie de weg niet volgt
is verdoold
Als muurbloem verlept,
uitgedroogd bij gebrek
aan elan
Uitgespuugd
Uitgekotst
Uitgerangeerd
Alleen

Aangespoeld

Uit zee gerold uit zwarte diepten
geworpen lig je op het strand
Oranje, groen of zwartgeblakerd
Tussen oesterschelpen, kwallen, zand

Op oude korrels kwarts en veldspaat
messenheften, kokkels, krab
Gedood gestorven of verloren
Je ligt daar roerloos in de drab

Eens was je nuttig, schoon, gekoesterd
aan dek, aan paal, aan mast, aan land
Nu laat zelfs de bejaarde jutter
je eenzaam liggen op het strand

Gevaar

Het stoplicht is groen
En straks wordt het rood
Wanneer dan doorloopt
Riskeer je de dood

Door de Hout

Brandkraan in stekelige struiken
Rotsblok obstakelt de doorgang
Bakfiets dwars op het voetpad
Hondenpoep in de stalling

Uil slapend in zijn boomhol
Joggende aanstaande moeders
Scheutig ontspruitende bomen
Energieblikje op de bank

We lopen er langs
Kijken er naar
Registreren

Een
Verloren pas op het bospad
Tekkel met stok in zijn bek
Paarse pijl langs het fietspad
Kabouterhuis tussen boomwortels

We lopen naar huis
We zijn er bijna
Ontbijt en koffie
Woef

Valentijn

Wat een ellende
Overall liefde
Rozen zijn uitverkocht
Zachtroze kaarten
Hartjes
Hartjes
Hartjes
Restaurants zitten vol
Slijmliedjes op de radio

En ik?
Ik zit thuis
Alleen
Op mijn verjaardag

Realpolitik

Uit opgetrokken mist
drijven zolderschuiten
mastloos, ongebroken
naar de einder

Zwarte afdekplaten
verhullen het leed:
blauwgeslagen schroefogen,
gebroken beloften

Knieën worden vastgedraaid,
ellepijpen gezet
Beenwortels in koude
geestgronden

Waar ballonnen zweven
spiegelen gedenktekens
de ontwaakte hemel

We openen onze beurzen
Koesteren flappen
Strijken tegen de haren in

Alles voor de zaak

Tijd*

De tijd loopt
Vallend
Korrel voor korrel
door de vernauwing
Kuiltje boven
Bergje onder
Doorzichtig verglijden
de seconden

Dan stopt hij,
verstilt
Jouw hand draait
hem om

De tijd loopt
Vallend
Korrel voor korrel
.....

Behang

Langs sterren en strepen
lopen liquide lijnen,
klinkende schijven van
oude heersers in edelmetaal

Nullen en enen in
eindeloze processie achter
het aambeeld van Marx
Uit de ivoren toren van
Ted Neely

Altijd kijken we naar
de vrolijke kant van
het leven, fluitend
tussen gelijkgestemden
Op de bestofte heuvels
van het bestaan

Voor niets gaat
de zon onder

Gewoonte

De macht der gewoonte
Voetbalt op zaterdagochtend
Doet 's middags boodschappen
Gaat doordeweeks op tijd naar bed
Met een kopje warme melk

De macht der gewoonte
Neemt om vijf uur een borrel
Haalt op vrijdag pizza
Loopt zijn avondrondje
Met de hond

De macht der gewoonte
Gaat om acht uur naar zijn werk
Kust zijn vrouw op de wang
Heeft seks op zaterdagavond
Na de film

De macht der gewoonte
Zonder twijfel

Expositie

Het hangt
Het staat
Het klinkt

In majeure
In acryl
In hout

Voel maar
Hoor maar
Kijk maar

Er staat precies
Wat er staat

Wijsheid 412

In het vreugdevuur
des levens draagt
een ieder
zijn blokje bij

Haakje

Ik hang jou op
aan een haakje
in de muur

Bosje bloemen
Blauwe maan
Roze bedsokken

Wacht maar tot
Het komt
Tot het komt

In huppelpasjes
Op een ouwe fiets
Langzaam verschijnend

We weten het
Samen
Het is zo

Ik hang jou op
aan een haakje
in de muur